

Koncertna sezona 2016/17

Četvrtak, 27. oktobar 2016. godine
Sala Beogradske filharmonije u 19 časova

Ciklus koncerata kamerne muzike

Teatar u filharmoniji - *Pisma kompozitora*

Wolfgang Amadeus Mozart

Glumci: **Vladimir Aleksić i Tamara Krcunović**

Gudački kvartet Beogradske filharmonije

Jelena Dragnić, prva violina
Vladan Lončar, druga violina
Boris Brezovac, viola
Aleksandar Latković, violončelo

i

Jelena Draškoci, flauta
Tamara Marinković, viola
Katarina Stanković, violončelo
Filip Savić, kontrabas
Mina Marinković, harfa
Slađana Gajić, klavir

Reditelj: **Vlatko Ilić**

Muzičke numere

- *Menuet i trio* (III stav) iz Gudačkog kvarteta br. 20, K. 499
- *Alegro* (I stav) iz Kvarteta in De za flautu, violinu, violu i violončelo K.285
- *Adađo* iz Adađa i fuge u ce-molu K. 546

- *Alegro* (I stav) iz Sonate za violinu i klavir u e-molu br. 21 K. 304
- Uvertira iz opere *Idomeneo* K. 366, u aranžmanu za dve violine, dve viole, dva violončela i kontrabas (aranžer nepoznat)
- Arija Konstance *Martern aller Arten* iz II čina opere *Otmica iz seraja* K. 384, aranžman za gudače (aranžman V. A. Mocart)
- *Ave verum corpus*, motet u Ge-duru, K 618, aranžman za violinu i harfu (aranžer Albert Šefer)
- *Alegro* (I stav) iz Male noćne muzike u Ge-duru, K 525
- Scena *Zum Ziele führt dich diese Bahn* iz I čina opere *Čarobna frula*, K. 620 u aranžmanu za gudački kvartet (aranžer nepoznat)

Vladimir Aleksić je rođen 1977. godine u Zrenjaninu. Diplomirao je glumu na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Neposredno posle završetka akademije seli se u Italiju na poziv italijanskog pozorišta *Motus*, sa kojima i danas saraduje. Sa njima je uradio niz predstava, a 2004. godine projekat *Rooms* dobija nagradu za najbolji pozorišni projekat u Italiji (Ubu nagrada). Aleksić saraduje i sa Elenom Bući, Papijem Korzikatom, Lizom Natoli, Emom Dante, Mazbedom i dr. U Srbiju se vraća 2008. godine i od tada igra u rediteljskim ostvarenjima Ivica Buljana, Nikite Milivojevića, Ive Milošević, Gorčina Stojanovića, Milana Neškovića i Stevana Bodrože. Aktivan je i kao filmski i televizijski glumac, a publika ga pamti i kao voditelja serijala *Ja imam talenat*. Godine 2016. uradio je svoju prvu autorsku predstavu *Drugovi, ja se ni sada ne stidim svoje komunističke prošlosti*.

Tamara Krcunović je rođena u Srbiji, a odrasla je u Alžiru i na Kipru. Upisala je Fakultet dramskih umetnosti u Beogradu. Na kraju studija je dobila poziv od **Nacionalnog konzervatorijuma dramskih umetnosti** u Parizu, gde je radila sa svojim profesorom filmske glume Filipom Garelom. U Parizu je uglavnom tumačila uloge poput Julije u *Romeu i Juliji*, Beatriče u *Mnogo buke ni oko čega* i Nastjenjke u *Belim noćima*. U Beogradu je najviše radila u politički angažovanom pozorištu. Od filmskih angažmana tu su uloge u kratkom filmu *Prostor između nas* Maše Nešković, a u igranim filmovima pojavila se u filmu Lorana Bulanžea *Un An*, *Koriolanu* Rejfa Fajnsa, *La Dernière Plaine* Davida Depesevija i filmu *Uprkos snegu koji pada* Šamim Sarif.

Reditelj **Vlatko Ilić**, docent na katedri za teoriju i istoriju Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu, rođen je 1981. godine u Beogradu. Diplomirao je 2006. godine na Katedri za pozorišnu i radio režiju, kao student generacije Fakulteta dramskih umetnosti. Decembra

2010. godine odbranio je doktorsku disertaciju na Univerzitetu umetnosti u Beogradu i stekao zvanje doktora nauka iz oblasti teorije umetnosti i medija.

Dobitnik je specijalne Sterijine nagrade za režiju (2007), autor knjige *Uvod u novu teoriju pozorišta* i jedan od urednika tematskog zbornika *Pozorište u kontekstu... i ne samo pozorište*. Pored režije, Ilić se aktivno bavi naučno-istraživačkim radom: objavljuje članke, učestvuje u međunarodnim istraživačkim projektima, izlaže na naučnim skupovima u zemlji i inostranstvu (Srbija, Hrvatska, Slovačka, Nemačka, i druge). Redovno sarađuje sa dramskim programom Radio Beograda (*Testament ovog dana*, E. Bond; *Pet nivoa pet razgovora dr Svetolika Plesnika i dr Marije Polek*, V. Klačar; *Iscljenje*, D. Vuksanović; i druge) Od 2012. do 2014. godine je realizator naučno-istraživačkog projekta *Teorija izvođačkih činova: od dramskog teatra do društvenih promena* pri Akademiji umetnosti Univerziteta u Novom Sadu, a od 2012. godine gostujući profesor na Fakultetu umjetnosti Univerziteta Donja Gorica, Crna Gora. Član je Estetičkog društva Srbije. Autor je velikog broja umetničkih radova u zemlji i inostranstvu.

Bavljenje Mocartom, kao i drugim istaknutim ličnostima iz svetske istorije, nikada ne obuhvata samo rad sa autentičnim materijalom – u ovom slučaju njegovim kompozicijama i pismima – već i sa time kako smo ga razumevali i predstavljali. Zbog toga, on je danas i primer *vunderkinda*, kao i Formanov Amadeus, ali i lice koje prekriva čuvene Mocart kugle širom Beča i Austrije, dok način na koji materijalu pristupamo otkriva više o nama i našem vremenu nego o samom Mocartu, ukoliko o njemu kao *samom* uopšte i može biti reči. Ovom prilikom zato, inspirisani njegovom muzikom, njegovim pismima (ocu, sestri, ženi, prijateljima i onima koji su mu mogli biti od pomoći), kao i neoavangardnim tendencijama u umetnosti tokom druge polovine 20. veka kada se umetnost smelo ukršta sa praksom življenja, scenu ispunjavamo *prizorima* posvećenim Mocartu, i to onom Mocartu koji se neprekidno bori za uslove u kojima bi mogao da živi i stvara shodno sopstvenim uverenjima. Jer, naša je želja da i u *vremenu velike konfuzije*, kako Badju naziva današnji trenutak, afirmišemo ideju umetnosti, čak i ukoliko je ona prinuđena da nastaje u vrtlogu banalizovane svakodnevice.

Vlatko Ilić